

man ellers kender igjennem Creditsforeningerne, er jeg meget tilbøjelig til at stemme for dette Lovudkast. Jeg skal dernæst henstille til det ærede Udvalg, om det ikke skulde finde det Umagen værdt at hyltre sig angaaende de 4 Skpr. Hartkorn, der her sættes som Minimum, og over, hvorvidt det er rigtigt at udelukke alle de mindre Landeieendomsbesiddere, som ere under 4 Skpr. Hartkorn, fra at nyde Godt af de store Goder, der bydes os i dette Lovforslag. Betydningen af det er den, at denne Creditsforening skal faae den samme gode Stilling, som de andre Creditsforeninger have eller kunne skaffe sig, og navnlig skulle den nye Creditsforenings Obligationer gaae og gjælde som gode ved offentlige Kasser og Bestyrelser, men naar Stifterne af denne nye Creditsforening ville dette, forekommer det mig at være en simpel Retfærdighedsfordring til dem, at de gjøre deres Creditsforening ligesaa tilgængelig for de mindre Landeieendomsbesiddere, som de andre Creditsforeninger, og at de ikke ved kun at have store Udlaan, og derfor Mindre at bestille, vælte hele Byrden med de smaa Landeieendomsbesiddere over paa de andre Creditsforeninger. Det er klart, at alle de mindre Landeieendomsbesiddere i Stiftterne, der ville have Laan, blive udelukkede fra denne Kasse og kastede ind i de to andre Creditsforeninger, der ikke efter deres Statuter kunne nægte dem deres Bistand, saaledes at maaskee den nye Creditsforening vil skumme Fløden og alene tage de store Laan. — Med Hensyn til selve det Udcast, Udvalget har bragt frem, maa jeg ogsaa tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger. Der staaer, at Vidragene til Reserve- og Administrationsfonden kunne nedsættes fra $\frac{1}{8}$ til $\frac{1}{16}$ pCt., naar denne Fond er bleven bragt op til at udgjøre 5 pCt. af Foreningens Gjæld, men dette troer jeg er meget farligt. Dersom man vil vaage over Reservefonden — og vor Fortid har vist, hvor nødvendigt og vigtigt dette er ved Creditsforeninger —, bør man vistnok aldrig afflutte nogen Reservefond eller nedsætte Ydelserne til den, før den paagjældende Serie er affluttet, men en Nedsættelse kan efter Forslaget ske inden den Tid. Det er rigtignok ikke meget antageligt, at Reservefonden skulde være gaaet op til 5 pCt. af Betsøbet inden Se-

riens Afslutning — saavidt jeg veed, er Stiftternes Reservefond for den første Serie endnu ikke naaet højere end til 3 pCt., men det er jo muligt, at det kan ske. Dertil kommer, at en Bestemmelse i de foreliggende Statuter siger, at den affluttede Serie vil blive ved at hænge sammen med den nærmest paafølgende, indtil denne naaer $1\frac{1}{2}$ Million, og det kan altsaa være en Tid, inden den første Serie bliver klar ud for sig selv, og det forekommer mig altsaa, at det Sikreste vil være, at man bestemmer, at ingen Administrationsfond maa nedsættes i Henseende til Vidragenes Ydelse, før et vist Antal Aar, efterat Serier er affluttet. De Herrer, som have besat sig med Creditsforeningernes Skæbne, vide, at der baade i den nørrejhdske Landeieendomscreditsforening og i Stiftternes Creditsforening er affluttet Serier for nogle Aar siden, i den ene af dem idetmindste for 4 Aar siden, men alle disse Serier have netop efter Afslutningen lidt ikke ubetydelige Tab. Det forekommer mig, at man her skulde drage sig den Erfaring til Nytte og saaledes udsætte Tidspunktet for Nedsættelsen af Vidragene til Reserve- og Administrationsfonden, indtil et vist Aaremaal, efter at en Serie er fuldstændig bleven affluttet. — Forslaget bestemmer dernæst, at saafremt Foreningen inddeles i Serier, kan Reserve- og Administrationsfonden holdes særskilt for hver Serie, men jeg troer, at dette bør være et imperativt Bud, jeg troer, at Reserve- og Administrationsfonden skal holdes adskilt for enhver Serie, thi hvis dette ikke er Tilfældet, ere Creditsforeningens Creditorer, nemlig Obligationseierne, aldeles uvisse om, hvorvidt man ved en Seriers Afslutning vil borttage Noget af Reservefonden og føre det hen til en anden Serie. Og saa dette Punkt vil jeg henstille til det ærede Udvalgs Overveelse. — Endvidere forekommer det mig meget tvivlsomt, om det er rigtigt, at der ansættes en kongelig Commisarius ved en saadan Creditsforening. Dersom det gaaer uheldigt med den, faaer Statsbestyrelsen en vis Deel i dette Uheld; thi det vil da kunne siges, og vistnok ikke ganske uden Føie, at Staten havde særlig Opfordring og Leilighed til at sikke mod Tab i denne Forening; derfor troer jeg, at en saadan sær-